

«Mottakernavn»

«Adresse»

«Postnr» «Poststed»

«Kontakt»

Saksbehandler, innvalgstelefon

Magne Djup, 62 55 10 77

Klageavgjørelse - reguleringsplan for E6 Roterud-Storhove - Lillehammer kommune

Vi viser til kommunens oversendelse av klagesak og vårt brev om behandlingstid av 25.04.2023.

Kort om saken

Lillehammer kommunestyre vedtok i møte 08.09.22 (sak 60/22) og 24.11.22 (sak 77/22) detalj-reguleringsplan for E6 Roterud – Storhove. Reguleringsplanen skal tilrettelegge for bygging av ny firefelts motorveg som oppfølging av kommunedelplanene for E6 Biri-Vingrom og E6 Vingrom-Ensbj.

Underretning om vedtaket ble sendt 21.09.22 med klagefrist til 12.10.22. For de deler av planen som var unntatt rettsvirkning, ble underretning om vedtak sendt 29.11.22 med klagefrist til 22.12.22.

Det kom inn seks klager på planvedtaket fra grunneiere i planområdet og berørte interesseorganisasjoner. Klagen gjelder dels saksbehandlingen og dels planens innhold.

Klagen ble behandlet av kommunestyret 30.03.23, men ingen ble tatt til følge. Klagen er ikke gitt oppsettende virkning etter forvaltningsloven § 42.

Formelle forhold og Statsforvalterens kompetanse

Vi konstaterer at reguleringsplanvedtaket er påklaget av personer, vel og organisasjoner med rettslig klageinteresse, jf. forvaltningsloven § 28. Klagen er fremsatt innen klagefristen, jf. forvaltningsloven (fvl.) §§ 29 og 30. Unntak gjelder klagen fra Annie Haavemoen. Kommunen har her gitt oppreisning for oversatt klagefrist. Statsforvalteren har ingen merknader til dette.

Statsforvalteren er gitt myndighet til å behandle klager etter plan- og bygningsloven (pbl.) § 1-9. Vi kan overprøve alle sider av saken, men skal legge stor vekt på hensynet til det kommunale selvstyre ved prøving av det *frie skjønn*, jf. fvl. § 34. Dette innebærer at Statsforvalteren fullt ut kan prøve om lovens saksbehandlingsregler er fulgt. Derimot skal vi være tilbakeholdne med å overprøve planens innhold. Statsforvalteren kan normalt ikke endre reguleringsplanen uten at kommunen selv er enig, eller ved at klagesaken oversendes til Kommunal- og distriktsdepartementet for avgjørelse.

Statsforvalterens vurdering av saken

Saksbehandlingen

Statsforvalteren har gjennomgått sakens behandling, og kan ikke se at det hefter feil ved denne når det gjelder kravene til medvirkning. Planarbeidet ble igangsatt våren 2019. Planforslag ble sendt på høring og lagt ut til offentlig ettersyn i perioden 18.06.21 - 15.09.21. Planen ble så revidert med bakgrunn i innsigelser og innkomne innspill, og lagt ut på 2. gangs høring i perioden 27.01.22 - 25.03.22. I løpet av perioden kom det inn 43 merknader.

Så langt vi kan se, er også utrednings- og prosesskravene i loven fulgt. I samsvar med loven er det utarbeidet planbeskrivelse som beskriver planens formål, hovedinnhold og virkninger og det er gjennomført særskilt konsekvensutredning etter pbl./forskrift og en risiko- og sårbarhetsanalyse.

I klagen fra Vingrom grendeutvalg er anført at det er begått en saksbehandlingsfeil ved at støynotat fra Norconsult ble utarbeidet i etterkant av kommunedirektørens vurderinger i saksframstillingen. Statsforvalteren legger til grunn at innholdet i notatet ble omtalt i administrasjonens orientering til formannskapet 23.08.22, samt at notatet ble forelagt kommunestyret i forkant av deres møte 25.08.22. Vi er på dette grunnlag enig med kommunen i at kommunestyret var tilstrekkelig opplyst ved sluttbehandling og kan vanskelig se at det foreligger et mangelfullt beslutningsgrunnlag her.

Videre anser vi at kommunen i tilstrekkelig grad har vurdert «innkomne uttalelser til planforslaget og konsekvensene av planen», jf. lovens § 12-12. I denne sammenheng vises også til kommunens notat «Oppsummering av høringsuttalelser med kommunedirektørens kommentarer».

Også ved 2. gangs høring av reguleringsplanen ble det fremmet flere innsigelser fra NVE, Innlandet fylkeskommune og Statsforvalteren i Innlandet. De fleste ble løst gjennom dialog og mekling. Gjenstående innsigelse fra NVE gjaldt bru-/kulvertløsningen og båndleggingssonen i Hovemoen. Etter gjennomført mekling, oppnådde partene selv enighet om en løsning her. Kommunen hadde dermed kompetanse til å treffe endelig vedtak for hele planområdet.

Reguleringsplanen anses etter dette å være utarbeidet i tråd med saksbehandlingsreglene i pbl.

Særlig om forholdet til naturmangfoldloven – klagen fra Haavemoen

I klagen fra advokatfirmaet Thallaug på vegne av Annie Haavemoen, er det anført at planvedtaket lider av saksbehandlingsfeil som følge av krav oppstilt i naturmangfoldloven (nml).

For det første anføres at kommunen ikke har foretatt nødvendige selvstendige vurderinger av hensynet til naturmangfold, jf. nml § 7 (*prinsipper for offentlig beslutningstaking i §§ 8 til 12*).

I denne bestemmelsen heter det at «prinsippene i §§ 8 til 12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet,..», samt at denne «vurderingen.... skal fremgå av beslutningen.»

Som kommunen har vist til, framgår det av departementets veileder til nml. kap II (T-2016-1554) punkt 5.6, at det ikke kreves at en vurdering etter nml § 7 eksplisitt skal framgå av selve vedtaket. Vurderingen kan også framgå av dokumenter som leder fram til, og som ligger til grunn for vedtaket. Kommunen viser bl.a. til at det i planbeskrivelsen og Fagrapport naturmangfold, er foretatt vurderinger etter nml §§ 8-12 og mener derfor at vurdering etter nml § 7 er oppfylt. Statsforvalteren er enig i dette utgangspunktet, men mener det ville vært en fordel om kommunen også i eget saksfremlegg til sluttvedtak, synliggjorde hvilken vekt prinsippene er tillagt i den samlede vurdering.

Vi er kjent med at Sivilombudet i to ferske uttalelser; 31.5.2023 (2022/3102) og 6.6.2023 (2022/5453), har behandlet hvilke krav som knytter seg til vurdering av prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8-12 i planvedtak. I sistnevnte sak, synes ombudets konklusjon å være basert på at det ble gjort nye funn av naturverdier i etterkant av den kommunale behandlingen, noe som tilsa nærmere undersøkelser og vurderinger opp mot nml. – enten hos kommunen eller hos klageinstansen. I noen grad synes dette også å være tilfelle i førstnevnte sak, hvor det i klagen til ombudet ble anført at Statsforvalterens vedtak bygget på mangelfullt kunnskapsgrunnlag, særlig om utbredelse av kystlynghei, potensielt sterkt truede myrområder og hubro. Ifølge ombudet gjorde dette det nødvendig å gjøre ytterligere undersøkelser av kunnskapsgrunnlaget før Statsforvalteren fattet sitt vedtak. Ombudet pekte videre på at vurderinger og avveininger etter nml § 7, heller ikke fremgikk av planbeskrivelsen eller rapportene.

Statsforvalteren kan ikke se at dette er situasjonen i vår klagesak. Etter vår mening er det her gjort omfattende kartlegging av naturmangfoldet innenfor planområdet og vi er ikke kjent med at det foreligger noen ny kunnskap etter at kommunen traff sine vedtak i saken. I saksdokumentene er det gjort vurderinger etter nml §§ 8-12. For ordens skyld viser vi her til pkt. 7.6.2, pkt. 7.7.2 og pkt. 8.13 i planbeskrivelsen. Videre vises til fagrapport naturmangfold, datert 30.11.21 – et dokument på over 200 sider – og plan for avbøtende tiltak og økologisk kompensasjon datert 31.05.21.

For det andre er det i denne klagen vist til nml § 48 tredje ledd og anført saksbehandlingsfeil som følge av at planen ble vedtatt før det ble endelig avklart om det blir gitt dispensasjon fra verneforskriften for Lågendeltaet naturreservat.

Nml. § 48, 3.ledd lyder som følger:

«Trenger et tiltak tillatelse både etter verneforskriften og etter annet lovverk, kan tiltakshaver velge å søke om tillatelse parallelt. Vedtak skal i slike tilfeller først fattes etter verneforskriften, dersom ikke annet følger av verneforskriften eller forvaltningsmyndighetens samtykke».

Det følger altså av bestemmelsen at det er opp til tiltakshaver å velge om det skal søkes tillatelse både etter verneforskriften og etter annet lovverk parallelt. Statsforvalteren, som her er forvaltningsmyndighet etter § 48, 3. ledd, la til grunn at søknad om dispensasjon fra verneforskriften først skulle behandles etter høring av reguleringsplanen, men før reguleringsplan ble vedtatt.

Videre fremgår av bestemmelsen at dersom søknaden fremmes parallelt, skal vedtak etter verneforskriften fattes først. Denne rekkefølgen er slik kommunedirektøren vurderer det ivaretatt i dette tilfellet da reguleringsplanen ble vedtatt etter at Statsforvalteren hadde fattet sitt vedtak. Det er ut ifra lovens ordlyd og forarbeider ikke holdepunkter for å forstå loven slik at det med «vedtak» her er ment vedtak i en eventuell klagesak. Statsforvalteren er enig i dette. Man kan likevel reise spørsmål ved om beslutningen om utsatt iverksetting av dispensasjonsvedtaket, endrer dette. Vi er imidlertid enig med kommunen i at dette ikke røkter ved gyldigheten av dispensasjonsvedtaket. Forholdet kunne i høyden tilsa at også (deler av) kommunens planvedtak ble gitt oppsettende virkning inntil klagen var avgjort i Miljødirektoratet. Problemstillingen har likevel bare en teoretisk interesse. Som påpekt av kommunen er nemlig tiltakshaver ansvarlig for at det foreligger nødvendige tillatelser etter annet lovverk, før det kan igangsettes tiltaket som reguleringsplanen åpner for. Og så lenge dispensasjonsvedtaket var gitt oppsettende virkning, kunne man derfor ikke igangsette tiltak som berørte verneområdet. Som kjent er hele vegprosjektet nå stilt i bero i påvente av at det treffes vedtak om forskriftsendring for naturreservatet.

Planens innhold

Statsforvalteren vil generelt bemerke at det er kommunestyret som er gitt kompetanse til å være plan- og reguleringsmyndighet i den enkelte kommune, jf. pbl. § 3-3. Kommunen må ut fra en helhetsvurdering og i samråd med de berørte fagmyndigheter avgjøre hvilke arealer som skal reguleres, og til hvilke formål. Det er kommunestyret som skal vurdere de ulike interesser og behov opp mot hverandre, og foreta de avveininger som er nødvendig for å oppnå de ønskede resultater. Statsforvalteren skal først og fremst påse at det ikke knytter seg noen urimelighet eller vilkårlighet til de faglige vurderinger som er foretatt.

Vi går etter dette over til å vurdere de enkelte klagen:

Klagene fra Grete Brønstad og fra Stine Brønstad

Klagerne, som er bosatt i Paul A. Owrensvet, anfører begge at det må bygges en sammenhengende gang- og sykkelvei fra Vingrom sentrum til Gjøvik grense. Planvedtaket innebærer at g/s-veg avsluttes ved Holte/Bø, noe som medfører at det vil gjenstå ca. 1 km. med trafikkfarlig vei. Det anføres bl.a. at «Gamleveien er smal, det finnes ikke midtdele, det finnes ikke veiskulder. Det betyr at vi som myke trafikanter må gå i veibanen. Veien er svært trafikkert, dette er våre barns skolevei, det er mange myke trafikanter som benytter den til trening på ruller, sykling, jogging og til turer.»

Nye Veier AS har i sitt tilsvarende svar til klagen vist til hvilke krav som følger av gjeldende veghåndbok og konkludert med at E6 – utbyggingen ikke utløser krav om utbedring av fylkesveien sør for Holte. Kommunen har i sin vurdering tiltrådt dette. Utredningene viser at potensialet for gående og syklende vurderes å ikke overstige 50 i et normaldøgn. Statsforvalteren må si seg enig i disse vurderingene og bemerker at kommunen derfor ikke har hjemmelsgrunnlag for å kreve g/s-veg på den aktuelle strekningen. Det er etter dette fylkeskommunen som har ansvaret for å prioritere midler til oppgradering og utbedring av fylkesveinettet. Vi bemerker at Innlandet fylkeskommune selv kunne medvirket til en planavklaring av gang- og sykkelveg gjennom denne planprosessen, dersom forholdene og trafikksikkerhetsbehovet tilsa slik regulering. Når det ikke har skjedd, må vi anta at behovet ikke er vurdert å være stort nok og/eller at en slik regulering er prematur sett i forhold til fylkeskommunens prioritering av prosjektmidler til trafikksikkerhetstiltak. Videre har heller ikke Statens vegvesen, som sektormyndighet for trafikksikkerhet, fremmet innsigelse. Klagen kan derfor ikke tas til følge.

Klage fra Vingrom grendeutvalg

Grendeutvalget har klaget på to punkter i vedtaket: Planbeskrivelsens punkt om trafikksikkerhet (8.3) og punkt (6.2.1 og 6.2.2) om støy.

Når det gjelder trafikksikkerhet, er vist til beregninger som viser økt trafikk på fylkesvei 2538 mellom Vingrom sentrum og Åsrovegen, som følge av bompenger på E6. I likhet med Brønstad, anføres derfor at det må bygges gang- og sykkelvei helt til kommunegrensen. Statsforvalteren viser her til det som er sagt ovenfor. Videre anføres at tiltak for å ivareta myke trafikanter også i anleggsfasen må beskrives. Nye Veier har i sitt klagetilsvarende redegjort for hvordan trafikksikkerhet vil bli ivaretatt i anleggsfasen. Vi viser her til beskrevet byggeprinsipp. Videre uttales at «Konkrete tiltak for å ivareta sikkerheten til alle trafikantgrupper vil synliggjøres i fase- og arbeidsvarslingsplaner som utarbeides i forbindelse med anleggsgjennomføringen.» Statsforvalteren er enig med kommunen i at det ikke er behov for å utarbeide slike faseplaner i en reguleringsplan. Dette er detaljer som ligger til en byggefase. Vi kan derfor ikke se at klagen kan føre frem på dette punkt.

Statsforvalteren viser ellers til at det ble gjort flere endringer i planforslagets hoveddokumenter og underlagsdokumenter etter at reguleringsplanforslaget var på 1. gangs høring. G/s-veg ved Vingrom skole er eksempelvis regulert i tråd med tidligere innspill fra Vingrom grendeutvalg.

Når det gjelder støy, anføres at vedtaket om langsgående støyskjerming (på strekningen mellom Vingrom sentrum og Stranda camping) baserer seg på et mangelfullt beslutningsgrunnlag. Klager mener kost/nytte-vurderingen må gjennomgås på nytt, også basert på Norconsults notat. Ellers vil flere boliger i Vingrom måtte vurderes for innløsning grunnet urimelig støybelastning.

Nye Veier erkjenner at notatet viser at en 6 meter høy støyskjerm med 1800 meters lengde vil kunne gi 6-10 db støyreduksjon, men mener man vil kunne oppnå tilsvarende støyskjerming med betydelig mindre omfattende tiltak i form av for eksempel lokal områdeskjerming ved bruk av voll, samt ved etablering av lokale områdeskjerming i byggefasen. Også kommunen påpeker at støyskjerming høyere enn 3,5 meter over veg, er teknisk svært krevende og gir høy etableringskostnad. Høye støyskjerming vil også gi negative landskapsvirkninger. Statsforvalteren bemerker at dette er saklige hensyn å vektlegge i arealplansammenheng.

Retningslinje for behandling av støy i arealplanlegging (T-1442/21) er lagt til grunn for beregning av støy fra ny E6, samt for utarbeidelse av bestemmelser som skal sikre at berørte parter blir ivaretatt. Det er utarbeidet en støyutredning som omtaler både vegtrafikkstøy og anleggsstøy. Statsforvalteren fremmet innsigelse til hvordan støy var ivaretatt i plandokumentene ved 1. gangs høring. Gjennom endringer i bestemmelsene til 2. gangs høring ble innsigelsen imøtekommet.

Statsforvalteren er ellers av den oppfatning at støy er tilfredsstillende utredet på reguleringsplannivå i tråd med T-1442/21. Som påpekt av kommunen følger det av retningslinjen at støyskjerming ved støykilden skal prioriteres. Bare dersom en gjennom kilderettede tiltak ikke kan overholde grenseverdiene, skal det etableres lokale tiltak. Det er gjennom plankart og bestemmelser sikret avbøtende tiltak som ivaretar berørte parter i tråd med T-1442/21. Rekkefølgekrav i bestemmelsene innebærer at permanente støyreduserende tiltak, både støyskjerming og lokale tiltak, skal være etablert før ny E6 tas i bruk. Først i byggefasen vil man kunne avklare om grenseverdier oppnås eller om enkelte boliger må innløses. Statsforvalteren viser ellers til kommunens klagebehandling, og kan etter dette ikke se at vi har noe grunnlag for å tilsidesette kommunens vurdering og konklusjon.

Klage fra Torje Høyvesveen og Kari Nergaard Høyvesveen

Også disse klagerne er misfornøyde med reguleringsplanen når det gjelder støyskjerming. De ønsker at det etableres en jordvoll med støyskjerm på toppen helt fra brua over Rinna og forbi Betonor, der forslag til støyskjerm uten voll er tegnet inn i nåværende forslag. I dag er det jordvoll med støyskjerm på toppen fra brua og fram til Betonor. De viser til illustrasjon og mener en slik løsning verken tar mye plass eller vil være en spesielt stor investering i dette enorme prosjektet.

Nye Veier har til denne klagen bemerket at boligene i Fremstadvegen vil bli vurdert for lokale tiltak i byggefase uavhengig av om allerede regulerte støyskjermingstiltak reduserer støybelastningen sammenlignet med i dag. Dette er sikret gjennom reguleringsplanens bestemmelser. De har likevel vurdert klagerens innspill til løsning, men viser til at det er lite plass til etablering av voll på strekningen mellom Rinna og Betonor. De anser heller ikke at en slik løsning vil gi merkbar endring i støyforholdene fordi vollen vil måtte flyttes bort fra veien og skjermen derfor blir lengre fra støykilden. Kommunen har sluttet seg til dette og også bemerket at høyere støyvoll vil medføre et større beslag av næringsarealet til Loe Rørprodukter AS.

Statsforvalteren anser klagerens innspill som konstruktivt, men må vektlegge at løsningen er konkret vurdert og neppe forhindrer at det også må etableres lokale skjermingstiltak for å overholde grenseverdiene. Klagen tas derfor ikke til følge.

Klage fra advokatfirmaet Thallaug på vegne av Annie Haavemoen

I tillegg til anførsler omkring saksbehandlingen, jf. ovenfor, har Haavemoen pekt på manglende støybestemmelser for å ivareta nærområder til anleggsområdet. Klageren mener bestemmelsene for støy i anleggsperioden må konkretiseres.

I klagebehandlingen har verken tiltakshaver eller kommunen ansett dette nødvendig eller hensiktsmessig. Dels er det her pekt på at planbestemmelsene sikrer nødvendig støyskjerming og dels er det vist til behovet for fleksibilitet for å oppnå de mest optimale tiltak.

Statsforvalteren forstår klagerens bekymring i det eiendommen synes å være spesielt utsatt ut fra sin beliggenhet, både når det gjelder sumstøy, impulslyd og rentoner. Vi må imidlertid si oss enig i Nye Veier og kommunens vurdering og henviser i det vesentlige til disse, men skal påpeke enkelte forhold:

Som sektormyndighet fremmet Statsforvalteren innsigelse til planforslaget ved 1. gangs høring, fordi grenseverdiene for støy overskrides for planlagt arealbruk uten at avbøtende tiltak var tilstrekkelig innarbeidet i planen. Dette gjaldt bl.a. følgende forhold: - Oppdatering etter ny støyretningslinje T-1442/2021 - Sikre at alle boliger får oppfylt kvalitetskrav etter T-1441/2021 - Bedre avbøtende tiltak rundt tunnelmunninger - Tydeliggjøre støysonekart - Bedre bestemmelser angående anleggsstøy.

Forholdene er rettet. Det vil som hovedregel ikke være grunnlag for å ta til følge en klage som gjelder de samme forhold som berørt sektormyndighet har fremmet innsigelse til, men som er rettet opp.

Vi peker bl.a. på bestemmelse 5.1.5 om støyvoll hvor det fremgår at det ved Nordre Trosset skal etableres midlertidig støyvoll. Beregninger viser at støy fra knuseverket ikke vil være dimensjonerende mht. støybelastning på Hovemoen gård.

Klager har ellers vist til at bestemmelse 2.5.4 om støy/støyskjerming sier at «Anleggsstøy skal normalt ikke overstige støygrensene i kap. 6 i retningslinje T1442/2021.» Statsforvalteren peker på at det avslutningsvis i samme avsnitt heter at «Dersom de anbefalte grensene i T-1442 kap. 6 overskrides skal det gjennomføres nødvendige avbøtende tiltak.». Dette må leses i sammenheng. Bestemmelsen skjerper for øvrig grenseverdiene ved innslag av rentoner og ved impulspreget støy. Etter vår forståelse av planen, vil derfor klagerens interesser være tilstrekkelig ivaretatt.

Når det gjelder dyreholdet på eiendommen, er anført at det må stilles minst samme krav til støy for dyr som for mennesker. Også her viser vi til kommunens redegjørelse og kontakt med Mattilsynet. Noen konkrete føringer foreligger ikke på dette punkt og Statsforvalteren kan derfor vanskelig begrunne evt. tilføyelser eller presiseringer i planbestemmelsene. Slik vi forstår det er det ikke holdepunkter for at beitedyr vil ta skade. Vi viser ellers til at det er gitt tilbud om omplassering av dyrene på gården under anleggsfasen. Klagen tas etter dette ikke til følge.

Klage fra Naturvernforbundet og Lågendeltaets venner

Statsforvalteren oppfatter at denne klagen i det vesentlige knytter seg til at reguleringsplanen tilrettelegger for et inngrep som er i strid med verneforskriften for Lågendeltaet naturreservat.

Flere av de underliggende momenter er imidlertid knyttet til vedtak etter annet lovverk, bl.a. naturmangfoldlov og forurensningslov. Vi kan ikke se at dette er relevant og viser ellers til det som er sagt foran, herunder til det som kommer frem gjennom Miljødirektoratets vedtak 19.12.22.

På generelt grunnlag er vi enig i at det er svært uheldig at Lågendeltaet berøres av ny firefelts E6. Dette er imidlertid et forhold som ble avklart gjennom tidligere kommunedelplan og som også har vært gjenstand for lovlighetskontroll. Vegene er planlagt i tråd med vedtatt kommunedelplan og i tråd med vedtak fattet av Stortinget. Den rikspolitiske viljen til å gjennomføre reguleringen som vedtatt, kommer også til uttrykk i Klima- og miljødepartementet oppdrag 10.02.23 til Miljødirektoratet om å gjennomføre en prosess for å endre forskrift om fredning av Lågendeltaet naturreservat. Dette med sikte på å åpne for bygging av ny E6 på strekningen Roterud-Storhove.

I klagen fra Naturvernforbundet er det ellers anført at boring for brupilarene innenfor hensynssonen til Korgen vannverk innebærer risiko for varig ødeleggelse og forringing av drikkevannskilden. Kommunen har her vist til at det bl.a. skal etableres et program for kartlegging og overvåkning av grunnvannsforholdene, samt tiltaksplan for ivaretagelse av grunnvannsressursen i Hovemoen i samråd med kommunen. Hovemoen omfattes i tillegg av sikringszone for Korgen vannverk. Bestemmelsene i kommuneplanens arealdel 2020-2023 (2030), som legger klare føringer for hva som er tillatt innenfor området, er videreført i reguleringsplanen. Kommunedirektøren mener grunnvannsressursen i Hovemoen blir ivaretatt gjennom føringene i reguleringsplanen. Statsforvalteren må si seg enig i dette og kan ikke se at det er behov for ytterligere skjerping. Klagen tas etter dette ikke til følge.

Statsforvalteren viser ellers til det som er sagt i kommunens underinstansbehandling av klagen.

Oppsummering

Statsforvalteren har ikke funnet grunnlag for å anbefale konkrete endringer i reguleringsplanen som følge av klagen. Pågående prosess for endring av vernegrensen og nye bestemmelser i verneforskriften for Lågendeltaet naturreservat, skal legge til rette for at E6 kan bygges i tråd med vedtatt reguleringsplan. Vi har forståelse for at klagerne ønsker trafiksikkerhet, men kan ikke se at det er hjemmelsgrunnlag for å kreve ytterligere g-s veg på lokalveg. Videre har vi stor forståelse for at klagerne ønsker minst mulig støy. På dette punkt må klagerne interesser anses ivaretatt gjennom de juridisk bindende deler av planen (plankart og -bestemmelser). De konkrete løsninger, som sikrer akseptable støyforhold i tråd med gjeldende retningslinjer, må avklares i byggefasen.

Statsforvalteren kan heller ikke se at det i klagen er kommet frem nye momenter som ikke tidligere har vært vurdert, at vesentlige sider ved reguleringen er oversett eller at kommunens avveining av de interessene som gjør seg gjeldende, fremtrer vilkårlig eller bygger på utenforliggende hensyn.

Klagen har etter dette ikke ført frem.

Statsforvalterens vedtak:

Klagen tas ikke til følge. Statsforvalteren stadfester Lillehammer kommunestyres vedtak 08.09.22 (sak 60/22) og 24.11.22 (sak 77/22) om detaljreguleringsplan for E6 Roterud- Storhove.

Vedtaket er truffet med hjemmel i forvaltningsloven § 34, plan- og bygningsloven § 1-9 og gjeldende delegasjon. Vedtaket er endelig og kan ikke påklages, jf. fvl. § 28.

Med hilsen

Anne Kathrine Fossum (e.f.)
kommunal- og samordningsdirektør

Jo Bjørner Haugen
avdelingsdirektør

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

NORCONSULT AS v/Christian Trender
NYE VEIER AS

Postboks 626
Kjøita 6

1303
4630

SANDVIKA
KRISTIANSAND S

Mottakerliste:

NTL NATURVERNFORBUNDET
Torje Høyvesveen
Grethe Opheim Brønstad
NATURVERNFORBUNDET I
INNLANDET
LÅGENDELTAETS VENNER

Mariboës gate 8
Paul A. Owrens Veg 58
Paul A. Owrens Veg 261
c/o Ole Midthun Welhavens gate
14B
c/o Torbjørn Dahl
Hunderfossvegen 28

0183 OSLO
2607 VINGROM
2607 Vingrom
2317 HAMAR
2625 FÅBERG

VINGROM GRENDEUTVALG
Lillehammer kommune
ADVOKATFIRMAET THALLAUG ANS
Stein Brønstad
NATURVERNFORBUNDET I
LILLEHAMMER
Kari Nergaard Høyvesveen

c/o Egil Berg Dikevegen 4
Postboks 986
Postboks 354
Paul A. Owrens Veg 261
c/o Terje Onshus Furubakken 17B
Paul A. Owrens Veg 58

2607 VINGROM
2626 LILLEHAMMER
2602 LILLEHAMMER
2607 VINGROM
2609 LILLEHAMMER
2607 Vingrom